

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

4 DECEMBER 1990

ONTWERP VAN DECREET

**houdende begrotingstechnische bepalingen
alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Tewerkstelling en Energie
uitgebracht door mevrouw M. De Meyer
(Titel II, Hoofdstuk VI — Aanpassing van het organisatorisch
en reglementair kader voor het openbaar industrieel initiatief
in de voorheen nationale sectoren)**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer J. Laverge.

Vaste leden : de heren F. Aerts, P. Deprez, J. De Roo, L. Dhoore,
mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, de heer J. Weyts ;

mevrouw M. De Meyer, de heren I. Egelmeers, C. Lisabeth D.
Van der Maelen ;

de heren L. Bril, J. Buchmann, J. Laverge ;

de heren H. Candries, P. Vangansbeke.

Plaatsvervangers :

de heren E. Bockstal, P. Dumez, C. Marchand, M. Olivier, E.
Vandebosch, H. Van Rompaey ;

de heren G. Bossuyt, F. Dielens, M. Schoeters, J. Sleenckx ;

de heren A. Denys, D. Van Mechelen, G. Verhofstadt ;

de heren M. Capoen, J.-P. Pillaert.

Zie :

424 (1990-1991)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof

— Nrs. 3 tot 5 : Amendementen

— Nr. 6 : Verslag namens de Commissie voor Financiën en Be-
groting

— Nr. 7 : Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Na-
tuurbehoud

- Nr. 8 : Verslag namens de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting
- Nr. 9 : Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer
- Nr. 10 : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

De Commissie heeft zich op 27 november 1990 gebogen over die bepalingen van het programmadecreet die haar werden toegewezen met name Titel II, Hoofdstuk VI.

Ofschoon de omvorming van de begrotingsfondsen niet aan onze Commissie werd toegewezen, werd over de fondsen voorkomend op de activiteitenprogramma's 61 tot 67 en behorend tot de bevoegdheid van deze Commissie toch een verhelderende toelichting gegeven door de Gemeenschapsminister.

1. Inleiding van de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter en Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie

Voor wat betreft de bevoegdheden Economie valt dit ontwerp uiteen in twee delen :

1. De omvorming van de begrotingsfondsen

2. De bepalingen tot aanpassing van het organisatorisch en reglementair kader voor het openbaar industrieel initiatief in de voorheen nationale sectoren.

1. De omvorming van de begrotingsfondsen

1.1. T.g.v. de wet van 28 juni 1989 houdende wijziging van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, dienen de zuivere begrotingsfondsen te verdwijnen.

Op de activiteitenprogramma's 61 tot 67 komen, voor de begroting 1990, 10 fondsen voor. Deze werden als volgt omgevormd :

4 parastatale-A : FEERR-Grote Ondernemingen, FEERR-KMO, FIOV en Fonds voor de Scheepsbouw.

1 organiek fonds : Fonds voor de Ontginning van de natuurlijke Rijkdommen.

3 gesplitste kredieten : ex-FIT, ex-Fonds Buitenlandse Handel en ex-FEERR-Intresten op leningen wet van 23.08.1948.

2 integraties : ROF-Grote Ondernemingen en ROF-KMO in respectievelijk FEERR-Grote Ondernemingen en FEERR-KMO.

Ieder fonds werd gedetailleerd onderzocht naar werking en finaliteit. Dit resulteerde in de voornoemde — specifieke — oplossing.

Om deze oplossingen te concretiseren dienden een aantal bepalingen via dit programmadecreet te worden voorzien ten einde een correct wettelijk kader te creëren.

Het invoeren van parastatale-A fondsen noopt tot een dergelijke decretale ingreep.

Tevens werd het oogmerk van een beperking van de fondsen voor ogen gehouden, gekoppeld aan de doelstelling van de wet van 28 juni 1989 namelijk grote doorzichtigheid van de begroting mogelijk maken.

Om deze basisoptie, het aantal fondsen zoveel mogelijk te beperken, oog hebbende voor zowel de continuïteit en de behoorlijke werking van de administratie, als voor de doorzichtigheid van de begroting, te realiseren werden het ROF-Grote Ondernemingen en het ROF-KMO geïntegreerd.

Door de integratie van het ROF-Grote Ondernemingen en het ROF-KMO in respectievelijk het FEERR-Grote Ondernemingen, en het FEERR-KMO worden aldus twee begrotingsfondsen geëlimineerd.

Deze integratie doet geen afbreuk aan het verschillende toepassingsgebied van de wet van 1959 enerzijds en de wet van 1970 anderzijds.

Integendeel biedt deze integratie bovendien het voordeel dat, doordat het globale pakket aan expansiesteun voor respectievelijk de Grote Ondernemingen en de KMO wordt samengebracht, een belangrijk dossier in zowel de ex-ROF-zone als de ex-FEERR-zone snel kan beslist worden, uiteraard voor zover er nog voldoende globaal krediet beschikbaar is.

Tot en met de begroting 1990 was dit in de feiten ook mogelijk gelet op de jaarlijkse inschrijving van een begrotingsruiter die expliciet voorzag in een overschrijvingsmogelijkheid van zowel machtigingen als betalingskredieten van deze fondsen. Deze werkwijze was wel zeer omslachtig.

Het komt hierop neer dat, tot en met 1990, het ROF en het FEERR de facto één fonds waren en dat dit per 1.1.91 ook de iure zo wordt.

De beide FEERR-fondsen verkrijgen dus het karakter van een parastatale-A-fonds.

Dit type combineert een soepele aanwendingsmogelijkheid in toepassing van de economische expansiewetgeving met een grote doorzichtigheid voor de Vlaamse Raad vermits de uitgaven en ontvangsten gedetailleerd in de, verplicht bij te voegen, begroting worden weergegeven.

De huidige begrotingsfondsen bieden deze doorzichtigheid niet. Ook een gesplitst krediet, dat noodzakelijkerwijze zou moeten gelibelleerd worden als „allerhande uitgaven in toepassing van de economische expansiewetgeving” geeft geen enkel inzicht in de concrete aanwending van het krediet.

Het parastatale-A-type komt hieraan tegemoet.

Het fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden van de koopvaardij- en vissersvloot, opgericht bij wet van 23 augustus 1948 strekkende tot het in stand houden en uitbreiden van de koopvaardij- en de vissersvloot enerzijds, en het Fonds voor het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen, opgericht bij Decreet van 6 mei 1987 tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen anderzijds kennen reeds een organieke regeling in de voornoemde wet en het voornoemd decreet.

Deze wet en decreet zijn echter onvolledig voor wat betreft de voorziening van financiële middelen.

Het Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden van de koopvaardij- en de vissersvloot is sterk onderhevig aan de fluctuaties van de terugbetalingen van de verschillende voorschotten. Ten einde het Fonds niet in betalingsproblemen te brengen werd trouwens in het aanpassingsblad van de begroting 1990 800 miljoen frank voorzien als spijziging. Voor 1991 werd een nieuwe spijziging van 500 miljoen frank voorzien.

Het Fonds voor het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen heeft belangrijke eigen inkomsten, zoals terugbetalingen van verleende prototypesteun en EG-tussensommen. Deze zijn echter onvoldoende om een self-supporting karakter te garanderen.

Om die redenen wordt voor beide fondsen voorzien in een dotatie lastens de begroting, naast het genereren van eigen inkomsten.

Deze noodzaak, in combinatie met de reeds bestaande organieke regeling, leidde ertoe ook hier het parastatale-A-type te voorzien.

1.2. Een organieke regeling wordt voorzien voor het Fonds voor de Ontginning van de Natuurlijke Rijkdommen. Als dusdanig komt dit Fonds in het onderhavig ontwerp-decreet niet voor.

Dit is eveneens het geval voor de omzetting van fondsen in begrotingskredieten. Een decretaal optreden, behoudens de begrotingsvoorziening, is hier niet vereist.

In haar verslag over het onderzoek van de ontwerpbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1991 (Stuk 15 (1990-1991) – Nr. 1) heeft het Rekenhof geen principiële bezwaren geuit tegen de door de Executieve voorgestelde oplossingen.

Het advies van de Raad van State gaat in dezelfde richting. Ook hierin is geen principiële kritiek vervat tegen de oplossingen van de Executieve om parastatale-A-fondsen op te richten.

2. De bepalingen tot aanpassing van het organisatorisch en reglementair kader voor het openbaar industrieel initiatief in de voorheen nationale sectoren.

Het FNSV werd opgericht bij genummerd koninklijk besluit van 31 maart 1984 met als taak om leningen aan te gaan bij financiële instellingen en op de kapitaalmarkt, en om de opbrengst van deze leningen aan te wenden voor tussenkomsten ten gunste van ondernemingen in de nationale sectoren.

Door de gecombineerde toepassing van de bijzondere wetten van 8 augustus 1988 en 16 januari 1989, waarbij bevoegdheden en financiering werden overgedragen naar de Gemeenschappen en Gewesten, kwam het FNSV onder regionale bevoegdheid.

Via een basisprotocol van 5 september 1989 tussen de GIMV, GIMVINDUS en het Vlaamse Gewest werden de verhoudingen tussen de contractanten alsmede de criteria voor het beheer van de portefeuille ingebracht in het FNSV, op voorlopige wijze geregeld.

Bedoeling van het Hoofdstuk VI van het onderhavige ontwerp is een structurele regeling voor het FNSV, en de aanwending van haar portefeuille, te realiseren.

Vermits het FNSV bij het genummerd koninklijk besluit van 31.3.1984 werd opgericht, en aangezien haar statuten, werking en haar tussenkomsten eveneens geregeld werden bij genummerde besluiten, is een wijziging hieraan enkel op decretaale basis mogelijk.

Uit artikel 91 van het ontwerp blijkt trouwens de toepasselijke wetgeving en reglementering.

De artikelen 92 tot 95 geven de wettelijke ruimte om het FNSV in te passen tot een tweede-functie-filiaal van de GIMV.

De FNSV aandelen worden overgenomen door de GIMV, die deze vennootschap nadien fusioneert met haar dochter GIMVINDUS.

Het FNSV heeft, ingevolge het op haar van toepassing zijnde genummerd KB van 31.3.1984 de mogelijkheid om leningen aan te gaan.

Anderzijds is er de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 die ter zake aan de deelgebieden beperkingen oplegt ter vrijwaring van de economische en monetaire unie. Om die

redenen wordt voorzien in artikel 96 van het ontwerp in de voorlegging aan de nationale overheid van bedoelde leningen die deze, wanneer het leningen in het buitenland betreft, dient goed te keuren.

Ingevolge artikel 55 § 8 van de financieringswet is het Gewest verplicht de engagementen van het FNSV te honoreren. De middelen uit recyclage zijn hiervoor ontoereikend. Daartoe werd trouwens door de financieringswet een bijzonder voorrecht ingesteld op de opbrengst van de successierechten in het Vlaamse Gewest. Artikel 97 van het ontwerp garandeert dit bijzonder voorrecht, en beperkt het tevens tot de oorspronkelijke schuldvorderingen.

Met andere woorden het bijzonder voorrecht wordt gegarandeerd voor de financiering van KS, maar blijft ook tot deze financiering beperkt.

Artikel 98 behandelt de financiële techniek waardoor het FNSV in de GIMV als tweede-functie-filiaal zal geïntegreerd worden. Door een kapitaalsvermindering wordt een schuld gecreëerd tegenover het Gewest. Deze schuld wordt verminderd met de eventuele geleden verliezen en wordt vermeerderd met het weer gerecupereerd verlies of meerwaarden.

Deze schuldrecuperatie wordt mogelijk gemaakt via artikel 99 van het ontwerp dat het FNSV de mogelijkheid geeft tot versnelde recyclage van haar participaties. Dit betekent dus het versneld inkopen van de (niet-stemgerechtigde) aandelen van het FNSV door de ondernemingen waarin wordt geparticipeerd. Het is evident dat dergelijke versnelde recyclage het akkoord van de betrokken ondernemingen vereist.

De aldus ontvangen opbrengsten dienen, ingevolge de wet van 28 juni 1989 tot wijziging van de wet van 28 juni 1963 op de Rijkscomptabiliteit, te worden geboekt op de Midde-lenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, van waar zij zullen transiteren naar het FNSV of de rechtsopvolger GIM-VINDUS. Dit wordt voorzien in artikel 100 van het ontwerp.

De artikelen 101 tot 105 betreffen nog enkele technische correcties, noodzakelijk ingevolge de hogere aanpassingen, maar zijn geen inhoudelijke wijzigingen.

Het hoofdstuk VI komt in essentie dus neer op het creëren van het wettelijk kader om het FNSV om te vormen tot een tweede-functie-filiaal van de GIMV. Haar de mogelijkheid geven haar naam te veranderen tot GIMVINDUS, haar werkinstrument te versoepelen, en het mogelijk maken van een versnelde recyclage met eerbiediging van de in het verleden genomen engagementen, in het bijzonder naar KS toe.

2. Bespreking en stemming

Een lid vraagt op hoeveel de activa van het FNSV werden geraamd bij de overname door de **GIMV**.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de inbrengwaarde op 31.12.1988 kon bepaald worden op 34,1 miljard frank, uitgesplitst als volgt :

— textiel :	5,160 miljard frank
— scheepsbouw :	1,009 miljard frank
— steenkool :	3,730 miljard frank
— staal :	24,083 miljard frank
— holglas :	0,142 miljard frank
<hr/>	
34,124 miljard frank	

Hij voegt eraan toe dat GIMVINDUS elk jaar de participatie zal evalueren en een verslag hierover zal worden opgesteld.

Op vraag van een lid of de visserijvloot op dezelfde subsidies kan rekenen als de koopvaardijvloot, antwoordt de Gemeenschapsminister dat de wet van 23 augustus 1948 in verschillende stelsels van betoelaging voorziet voor de koopvaardijvloot enerzijds en de vissersvloot anderzijds.

De moeilijkheden waarmee de koopvaardij te kampen heeft resulteerden in een protocol met de nationale overheid vlak voor de regionalisering van de scheepvaartsector. Dit protocol omvatte een schuldherschikking die door het Vlaams Gewest werd gehonoreerd. Vanaf 1 januari 1991 komt de koopvaardijvloot onder Luxemburgse vlag wat inzake fiscaliteit en sociale zekerheid gunstiger is en per schip een besparing van 20 miljoen oplevert.

De herziening van de wet van 1948 staat op het getouw. Het principe dat veeleer de reder wordt betoelaagd dan de bouwer van het schip zal worden gewijzigd.

Wat de visserijvloot betreft, doet de Gemeenschapsminister verder opmerken dat ingevolge een conflict met de EG-commissie de eis wordt geformuleerd deze fors in te krimpen. Dit is echter de bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Landbouw en Europese zaken. De sector vreesde dat zij daarom niet langer zouden kunnen genieten van de steunverlening voorzien in de wet van 1948. Dit is nochtans niet het geval.

Ter stemming gelegd worden de aan de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling toegewezen artikelen (Titel II Hoofdstuk VI) aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

De Verslaggever,

M. DE MEYER

De Voorzitter

J. LAVERGE
